

שחר תבור

מושב שרונה 15232

המערער

- נ ג ד -

מנהל הארנונה - מועצה אזורית הגליל התחתון

ע"י ב"כ עוה"ד: אבי שמואלי ו/או אליהו שמואלי

ו/או שגיא רובינסקי ו/או אופירה אשל ו/או דותן לופט

מרח' שמריהו לויך 24, ת.ד. 4758, חיפה 31047

טל': 04-8674875 ; פקס: 04-8674450

דוא"ל: office@shmuely-law.co.il

המשיב

החלטה בערר 10/13

הערר:

1. הערר הנו בגין חיוב בעבור תוספת שטח של 20 מ"ר כמגורים, הגם שלטענת העורר מדובר בחניה מקורה, ומשכך אין לחייב חניה מקורה בארנונה.
 - 1.1. בתמיכה לטענתו זו מבקש העורר להתבסס על סעי' 4.1 לצו הארנונה לשנת 2011, כפי שבא לידי ביטוי בפרוטוקול מס' 8/2010, מיום 24/11/2010, של ישיבת המליאה של המועצה, לפיה חניה מקורה פטורה מארנונה.
2. כן מבקש העורר להיבנות מכך שלטענתו ההשגה שהגיש ביום 16/11/11 [ונקראה על ידו- "הודעת שומה-ערר"] לא נענתה במסגרת 60 הימים בהם על הרשות להשיב על השגה בענייני ארנונה.

התליכים:

3. ביום 29/9/13 התקיימה ישיבה בעניינו של העורר בפני ועדת הערר בה נשמעו טענות העורר וטענות ב"כ מנהל הארנונה. [עו"ד רובינסקי].
4. נוכח כך שהובהר לעורר כי סמכויות ועדת הערר אינן כוללות התערבות בחוקיות צו הארנונה והטלת החיובים בגין חניה מקורה למגורים- הופנה העורר לבדוק צעדיו כולל פניה לבית המשפט לעניינים מנהליים.
5. העורר פנה שוב ביום 23/10/13 לוועדה בבקשה למתן ארכה לבדיקת עניין הפניה לבית המשפט המנהלי וכן ביקש לדון בטענתו בדבר אי מתן תשובה להשגתו במהלך 60 הימים.
6. משכך נדרשים אנו להחלטה בערר זה על כל ראשיו.

דיון:

7. בעקבות סקר מדידת נכסים שנערך בתחומי המועצה, נשלחה לעורר, בתאריך 30/10/11, הודעת שומה מעודכנת, ומגדילה, את שטח ביתו הרלבנטי ב- 20 מ"ר המתווים שטח של חניה מקורה שנמצאת בסמוך/בצמוד לאותו בית. בהודעת השומה הני"ל צוין כי העדכון האמור יבוצע החל בתאריך 1/7/09. [נספח א' לתשובת המשיב].
8. בתאריך 16/11/11 הוגשה מטעמו של העורר השגה [אותה כינה "ערר"], במסגרת אותה השגה ביקש העורר לחייב את שטח החניה "עפ"י חניה ולא מגורים", ואף ביקש שבכל מקרה תוספת העדכון תחושב החל בתאריך 1/1/11 [ולא החל בתאריך 1/7/09], ובכל מקרה הכוונה היתה לפוטרו מתשלום בגין חניה לא מקורה.
9. בתאריכים 4/1/12 ו- 5/2/12 נשלחו לעורר תשובות מטעם המשיב, שבהן התקבלה, חלקית, ההשגה הני"ל שהוגשה על ידו, וזאת תוך תיקון מועד תחילת עדכון השומה לתאריך 1/11/11 ואילך [להבדיל מתאריך 1/7/09 שצוין לכתחילה בהודעת השומה]- [נספח ג' לתשובת המשיב].
10. במצב דברים זה, מנוסחה של ההשגה [שכאמור כונתה "הודעת שומה-ערר"] עולה כי טרונייתו של העורר אודות חיובו משנת 2009 ולא משנת 2011- הוסדרה בתשובת המשיב, לפיה תחילת החיוב הנו מיום 1/1/2011.
- 10.1. תשובה זו נמסרה למשיב במועד הקבוע בחוק הרשויות המקומיות [ערר על קביעת ארנונה כללית] התשל"ו-1976, [להלן: החוק] בסעיף 4 (א), כאמור במסמך ג' 1, 2 לתשובת המשיב.
- 10.2. לפיכך למעשה מוצתה השגתו של העורר כפי שבאה לידי ביטוי בסעי' 4 להשגתו- "התוספת רק מתחילת 2011 ולא מ-1/7/09". שכן כאמור המשיב קיבל את השגתו של העורר ותקן את מועד תחילת החיוב, דהינו מיום 1/1/2011.
11. ניסיונו של העורר לראות בסעי' 3 להשגתו משום "חזית" הפותחת את הטיעון בדבר חוקיות צו הארנונה- גם אם נקבלה באילוץ רב ומתוך רצון שלא לפגוע בטענות העורר, הרי שיש לדחותה על הסף.
- 11.1. יש לאמר שטענות כנגד חוקיות צו הארנונה אינן נידונות בפני ועדת ערר, שכן אין לוועדה אלא את הסמכויות המוקנות לה על-פי חוק.
- 11.2. בחוק הני"ל הוגדרו ונקבעו סמכויות מנהל הארנונה וועדת הערר לדון בטענות כפי הקבוע בסעי' 3 (א) לחוק זה, דהינו: הנכס שבשלו נדרש התשלום אינו מצוי באזור כפי שנקבע בהודעת התשלום, נפלה בהודעת התשלום שמשיגים עליה טעות בציון סוג הנכס, גודלו או השימוש בו, הנישום אינו מחזיק בנכס.
- סעי' 3 (ב) קובע מפורשות: "אין באמור בחוק זה כדי להסמיך את מנהל הארנונה או את ועדת הערר [ההדגשה שלי ג.נ.] לדון או להחליט בטענה שמעשה המועצה של הרשות המקומית והטלת הארנונה או בקביעת סכומיה היה נגוע באי חוקיות שלא כאמור בפסקאות (1) עד (3) של סעי' קטן א'."
- 11.3. סוגיה זו הובהרה חזור והבהר לעורר, אלא שאין להותיר סוגיה זו פתוחה, ויש לדחותה כאמור.

- 11.4. יודגש כי העורר בתקופה הרלבנטית לערר [משנת 11-2010] היה חבר מליאת המועצה האזורית גליל תחתון. בכובעו זה נכת בישיבות מליאת המועצה [ישיבה 8/2010 וישיבה 9/2010] בהן נדון צו הארנונה לשנת 2011. בעררו התעלם העורר מהחלטה האחרונה [היא הקובעת דחינו מישיבה מס' 9/2010] לפיה חניות מקורות מחויבות בארנונה.
- 11.5. כן עולה גם מדבריו בדיון שהתקיים בפני הועדה ביום 29/9/13 - "...אני עדיין בדיעה שהחלטה של מליאת המועצה מס' 9/10 אינה נכונה ואינה חוקית, ולכן אף לא הזכרתי אותה בערר שהגשתי, הגם שיזעתי על החלטה בישיבה 9/10..."
- 11.6. בנסיבות הללו, החובה המוגברת של חבר מליאה להביא טענותיו בשלמות, גם אם ההחלטות אינן לרוחו [בין אם הוא נמנע ובין אם התנגד]- בפני ועדת ערר. מכוח אותה חובה מוגברת ובתוקף סמכותו כתבר מליאה, ברורות ונהירות לו דרכי פעולת המועצה, כוחה וסמכויותיה וכן מגבלותיה להתיר פטור מארנונה [בגין חניה מקורה]- במקרה זה]- אלא באישור השרים הרלבנטיים.
- 11.7. עובדה זו- חובת אישור השרים לקבלת הפטור מחניה מקורה- היתה ידועה לו היטב, הגם שטיוטת צו הארנונה במפורש הפנתה לכוכבית (*) המתנה את הפטור בקבלת אישור השרים.
- 11.8. להווה ידוע כי אישור השרים לא ניתן, ומליאת הוועדה מיום 27/12/11 [ישיבה מס' 9/10] אישרה את המשך חיוב החניות המקורות בארנונה לפי פריט סיווג 101 [סעי' 2 לפרוטוקול הישיבה]. בין היתר משיקולי תקציב, הכל כפי המופיע בפרוטוקול ישיבה זו וצורך לתגובת המשיבה. [בישיבה זו נמנע המשיב] ולפיכך החובה לשלם ארנונה בגין חניה מקורה- היתה ועודנה בתוקף.
- 11.9. משכך תקיפת החלטת המועצה בגין צו הארנונה אמורה היתה להיות מוגשת במועדים הקבועים בחוק- לבית המשפט לעניינים מינהליים.
- 11.10. משלא הוגשה תביעה כאמור- ובהעדר כל החלטה אחרת- יש לדחות את טענות העורר בכל הקשור לחוקיות הצו.
- 11.11. ראה גם בר"מ 965/12 רחל ציביאק ואח" נ" עיריית תל אביב, כבוד השופט פוגלמן, החלטה מיום 8/5/2013, בה נקבע:

" כצד האמור יצוין כי בדין קבע בית המשפט קמא כי אין בסמכותו לדון בטענות המבקשים בנוגע לחוקיות צווי הארנונה. אכן, כבר נקבע בפסיקה לא אחת כי טענות מעין אלה לא ניתן להעלות בפני ועדת הערר, אשר אינה מוסמכת לדון בהן, וממילא גם לא בכל הליך ערעורי על החלטותיה, אלא במסגרת של עתירה מינהלית נפרדת. (בר"מ 9817/06 וינברג נ' מנהל הארנונה, פסקה 5, 8/1/2007: בר"מ 1666/09 מגדסי נ' מנהל הארנונה של רחובות, פסקה 9, 1/2/2010) "

12. למעלה מן הנדרש יאמר כי יש אנומליה בטענות העורר לקבל את ערעורו בכל הקשור לאי חיוב החניה המקורה בארנונה נוכח אי חוקיות הצו [טענה שנדחתה כאמור מכל וכל] וזאת נוכח אי תשובת מנהל הארנונה להשגתו.

12.1. לכך נשיב שאם טענתו העיקרית של העורר בדבר העדר חוקיות הצו- טענה שנדחתה כאמור- הרי שאין מקור לטענה בדבר אי-תשובה להשגה תוך 60 ימים [שכאמור לעיל נדחתה עובדתית שהרי השגתו תיקנה את מועד תחילת החיוב משנת 2009 לשנת 2011].

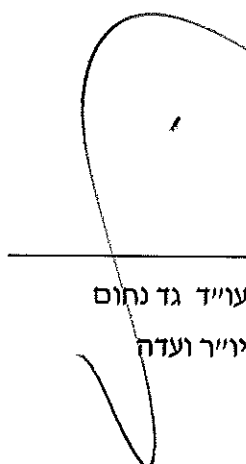
12.2. לא ניתן להבין טענה לפיה "לא ניתן לחייב בארנונה חרף קיומו של צו ארנונה תקף"- מפי חבר מועצה. כיצד מצפה חבר מועצה שמנהל הארנונה יפטור אותו מארנונה שלא במסגרת אותם מקרים המנויים בסעי' 3 (א) לחוק, שהרי רק למקרים אלו תחומות סמכויות מנהל הארנונה וועדת הערר. איצטלת העדר תשובה במסגרת 60 הימים אינה יכולה לקבל גושפנקא מקום שהטענה המרכזית הנה אי-חוקיות צו הארנונה. הפורום הנכון לתקיפת אי-חוקיות כאמור הנה בבית המשפט לעניינים מנהליים. זה לא נעשה ע"י המערער ואין לו להלין אלא על עצמו.

13. מעבר לכל, וכאותה הילה הרובצת מעל התנהלות העורר, מוצא הוא בהגינותו לאמר בדיון מיום 29/9/13 - "... לא הגשתי השגה לשנים 2012, 2013 לגבי החניה...". ללמדנו- אם אכן היה העורר משוכנע בצדקת טענותיו הרי שהיה עוקר הרים ופונה לערכאות לביטול צווי הארנונה ולא מגיש השגות- אך הוא לא עשה כן. ואידך זיל גמור..!

14. בנסיבות הללו ומתוך התחשבות בעורר ולפנים משורת הדין לא נפסקות נגדו הוצאות. [כאמור בסעיף 19 א' לתקנות הרשויות המקומיות [ערר על קביעת ארנונה כללית] [סדרי דין בועדת ערר] תשל"ז-1977.

15. זכות ערעור בפני בית המשפט לעניינים מינהלים בנצרת בתוך 45 ימים ממועד המצאת ההחלטה לצדדים.

מר זאב אלמן
חבר ועדה

עו"ד גד נחום
יו"ר ועדה

גבי ברכה נודלר
חברת ועדה